

ge overgangsperiode altså eventuelt skal indgå i kommunernes finansiering. Men der har vi også mærket os, at kulturministeren i forhandlingerne har sagt, at han er lige så optaget af det her spørgsmål og vil arbejde for, at midlerne fortsat skal bruges på det her område, og jeg er glad for, at fru Ellen Trane Nørby også her tidligere har givet tilsagn om det samme. For det er klart, at en række museer vil komme i stor økonomisk klemme, hvis de mister den bevilling, som hidtil er kommet fra amterne. Og det er selvfølgelig ikke acceptabelt.

Vi har som tidligere nævnt valgt at støtte lovforslaget, til trods for at der er ting i det, vi ikke er glade for, men vi vil gøre opmærksom på, at vi også vil benytte den førstkomende lejlighed til at komme med ændringsforslag på de områder, hvor vi mener, at der er forbedringer at hente i loven.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Kl. 13.35

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil da også lige benytte lejligheden til at gøre rede for de bekymringer, som Det Radikale Venstre har i tilknytning til den her lovgivning.

Jeg vil gerne sige, at det her lovforslag nok er det, vi er mest kedede af, når vi taler strukturreform og kulturområde, fordi museumsområdet og kulturarven er et af de områder, hvor man skal være allermost forsigtig, inden man går ud og laver de store ændringer.

Men lad mig lige opridle, hvor bekymringen ligger. For det første synes vi på ingen måde, at det er givet, at pengene til museumsområdet efter den 4-årige overgangsperiode med sikkerhed går til museerne. Men jeg er glad for de tilkendegivelser, der er kommet under forhandlingerne fra ministerens side og også fra Venstres ordfører i dag om, at man vil arbejde for, at pengene ikke bare går ned i et stort sort hul. Det er en omskrivning af, at de ikke bare skal ud i bloktilskuddene.

For det andet er vi bekymrede for konserveringsværkstederne. Hvad skal der ske med dem i fremtiden? Man siger, at de skal blive til selvejende institutioner, men hvor skal de forankres? Det vil ikke være særlig oplagt, at konserveringsværkstederne skal forankres i en enkelt kommune, i og med at det enkelte værksted selvfølgelig arbejder med mange museer og der-

med også på tværs af de enkelte kommuner. Det ville være oplagt at have forankret konserveringsværkstederne i regionerne. Men igen, vi har en 4-årig overgangsperiode, og der håber vi på ministerens og også KL's velvilje med henblik på at sikre den mest fornuftige forankring af disse vigtige institutioner.

For det tredje – det har jeg tidligere været inde på i en bemærkning til en af de andre ordførere – synes vi, at det er meget problematisk, at ansvaret for fortidsminderne og for beskyttelseslinjer osv. kommer til at ligge i kommunerne. Vi er til gengæld meget glade for, at det er blevet sådan, at kommunerne med sikkerhed skal informere Kulturarvsstyrelsen i det øjeblik, der gives en dispensation. Det betyder, at Kulturarvsstyrelsen kan gå videre til Naturklagenævnet og påklage kommunernes afgørelse.

For det fjerde havde vi meget gerne set, at de regionale museumsråd og også kulturmiljøråd var blevet bevaret, fordi vi der har et fagligt miljø, der er meget afgørende for udviklingen af bevarelsen af kulturmiljøet og af museumsområdet i det hele taget.

I fremtiden bliver det sådan, at alt, hvad der hedder koordination på museumsområdet, skal enten Kulturarvsstyrelsen eller også det enkelte museum tage sig af. Ude på det enkelte museum er der ikke ret mange andre ressourcer end dem, der skal bruges til det daglige arbejde. Det er utrolig svært for et lille egnsmuseum at tage ansvaret for at sætte en stor kulturkampagne eller et stort tværkommunalt kulturprojekt i gang. Tidligere har man haft amterne til at gå ind og understøtte koordinationen og igangsættelsen af større tværkulturelle projekter. Det har vi ikke i fremtiden. Det er smadderærgeligt.

Endelig til sidst indebærer forslaget – heldigvis kan man sige – at en meget stor del af ansvaret for kontrollen af, at alt går rigtigt til, kommer til at ligge i Kulturarvsstyrelsen. Det vil sige, at der er tale om centralisering. Jeg skal ikke begræde den, men bare gøre opmærksom på, at det kræver, at Kulturarvsstyrelsen har de nødvendige ressourcer hele tiden, og også at Kulturarvsstyrelsen farer frem med den nødvendige ydmyghed over for de lokale museer og den sagkundskab, der er lokalt.

Så jeg tillader mig at opfordre til, at man dekoncentrerer Kulturarvsstyrelsen, at man opretter små kontorer rundt om i det ganske land, fordi det også alt andet lige vil gøre det nemmere for Kulturarvsstyrelsen at følge med i, hvordan